Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8166
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

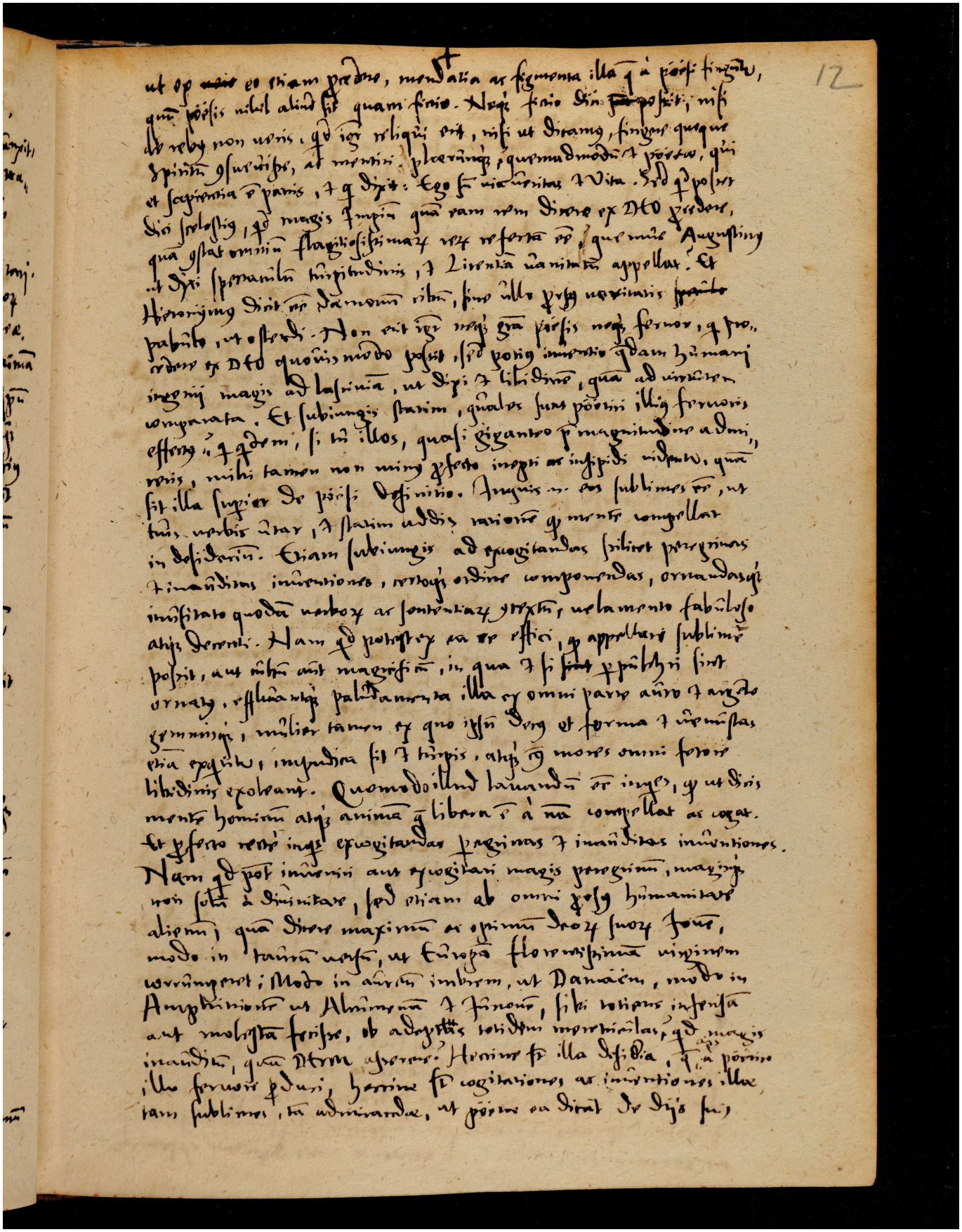

12

ut ep ~~mais~~ eo etiam predere, mendacia ac figmenta illa q̃ à poëtis fingũtur,
quũ poësis nihil aliud sit quam fictio. Neq; fictio dici ~~potest~~ potest, nisi
de rebus non veris, qd igr relinqũ erit, nisi ut diramq; fingere quoque
spiritũ gsuerisse, at mentiri, plerũq; quemadmodũ et poëtae, qui
et sapientia e paris, et q dicit: Ego sũ via veritas et vita. Sed q poterit
dici sobrietas, qd magis impia quã rem non dicere ex Deo procedere,
qua gstat omniũ flagitiosissimarũ res referta esse, quemadmodũ Augustinus
ut dici spermatis turpitudinis, et Lirenia vanitatis appellat. Et
Hieronymus dicit esse dæmonũ cibũ, sine ullo prorsus nervorũ ~~praebito~~
pabulo, ut ostendi. Non erit igr neq; gra poësis neq; fervor, q pro-
cedere ex Deo quoũvis modo possit, sed potiũ immitio quãdam humani
ingenij magis ad lasciviã, ut dici et libidinem, quã ad virtutem
comparata. Et subiungis statim, quales sunt poëtarũ illi fervores
effrenati et qdem, si tũ illos, quasi gigantes p magnitudinem admi-
ratus, nihil tamen non minus gfecto insipidi videbitur, quã
sit illa supior de poësi definitio. Angustias ~~in~~ eos sublimes esse, ut
tuis verbis utar, et statim addis rationes q mentes compellat
in desiderium. Etiam subiungis ad exogitandas scilicet peregrinas
et inauditas inventiones, verborũq; ordine componendas, ornandasq;
insuetis quodã verborũ ac sententiarũ gressu, velamento fabuloso
atq; decenti. Nam qd potest ea re effici, q appellari sublime
possit, aut ritu aut magnificũ, in qua et si ~~sint~~ et pulchri sint
ornatus, effluantq; paludamenta illa et omni parte auro et argento
gemmisq;, mulier tamen et quo ipsũ Deus et forma et venustas
etia exquisitu, impudica sit et turpis, atq; ig mores omni fetore
libidinis exolvant. Quomodo illud laudandũ esse iudes, q ut dicis
mentes hominũ atq; animas q̃ libera e à na compellat ac cogat.
Et gsecto rectũ iudes exogitandas peregrinas et inauditas inventiones.
Nam qd potest invenirĩ aut exogitari magis peregrinũ, magisq;
non solũ à diuinitate, sed etiam ab omni prorsus humanitate
alienũ, quã dicere maximũ ac optimũ deos suos fuisse,
modo in taurũ versos, ut Europa florentissima virginem
verũpserit; modo in aureũ imbrem, ut Danaen, modo in
Amphitrionis ut Alcmenam et Iunonis, sibi velitis infensa
aut molesta fuisse, ob adulteria videlicet meretricias, qd magis
inauditũ, quã dicere. Hæcne sũ illa deliria, q a poëtis
illis fervoribus profuri, hæccine sũ cogitationes ac inventiones illae
tam sublimes, tũ admirandae, ut poëtae ea dicat de diis suis